

CONTENTS

p.1: Introduction and Blessing for Study

p. 2: Babylonian Talmud, Shabbat 31a-b (the Hebrew Text)

p.6: Babylonian Talmud, Shabbat 31a-b (Hebrew & English) with questions

p.15: A Guide to the Texts

'Iron sharpens iron, so a person sharpens the wit of their friend.'

Proverbs 27:17

Introduction

Welcome to the sixth and final week of the of the Alyth Chavruta Project. In this series, we shall take on another whole *sugya* (section) of the Babylonian Talmud. The *sugya* we have chosen is from Tractate Shabbat. This week we come to the end of the *sugya*, where a number of the various themes of the text as a whole repeat. We end with a return to the question from the very start, about under what circumstances it is permissible to extinguish a lamp on Shabbat.

The text itself can be found here in both Hebrew only and Hebrew with translation. For those with some knowledge of Hebrew, we encourage you to attempt your own translation, but there is absolutely no expectation that you engage with the Hebrew. As usual, there is also no requirement to get to the end of the pack – we have provided more than you can get through in an hour of study, and we encourage you to focus on understanding a small amount rather than becoming confused by a greater amount.

Further resources and advice on how to get the most out of chavruta can be found in our [FAQs](#). We look forward to seeing you on Thursday to share our learning with each other.

Blessing for Study

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתַי, וְצִוָּנוּ
לְעִסוּק בְּדִבְרֵי תוֹרָה.

Blessed are You, our Living God, Sovereign of the universe, whose commandments make us holy, and who commands us to devote ourselves to the study of Torah.

Baruch Atah Adonai, Eloheynu Melech ha-olam, asher kidshanu b'mitzvotav, v'tzivanu la-asok b'divrey Torah.

אמר ריש לקיש: מאי דכתיב "והיה אמונת עתיך חוסן ישועות חכמת ודעת וגו'". "אמונת" – זה סדר זרעים. "עתיך" – זה סדר מועד. "חוסן" – זה סדר נשים. "ישועות" – זה סדר נזיקין. "חכמת" – זה סדר קדשים. "ודעת" – זה סדר טהרות. ואפילו הכי, "יראת ה' היא אוצרו".

אמר רבא: בשעה שמכניסין אדם לדין, אומרים לו: נשאת ונתת באמונה? קבעת עתים לתורה? עסקת בפריה ורבייה? צפית לישועה? פלפלת בחכמה? הבנת דבר מתוך דבר? ואפילו הכי, אי יראת ה' היא אוצרו – אין, אי לא – לא. משל לאדם שאמר לשלוחו: העלה לי כור חיטין לעלייה. הלך והעלה לו. אמר לו: עירבת לי בהן קב חומטון? אמר לו: לאו. אמר לו: מוטב אם לא העלית.

תנא דבי רבי ישמעאל: מערב אדם קב חומטון בכור של תבואה, ואינו חושש.

אמר רבה בר רב הונא: כל אדם שיש בו תורה ואין בו יראת שמים, דומה לגזבר שמסרו לו מפתחות הפנימיות ומפתחות החיצונות לא מסרו לו, בהי עייל? מכריז רבי ינאי: חבל על דלית ליה דרתא

ותרעא לדרתא עביד. אמר רב יהודה: לא ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו אלא כדי שייראו מלפניו, שנאמר: "והאלהים עשה שייראו מלפניו".

רבי סימון ורבי אלעזר הוו יתבי. חליף ואזיל רבי יעקב בר אחא. אמר ליה חד לחבריה: ניקו מקמיה, דגבר דחיל חטאין הוא. אמר ליה אינדך: ניקו מקמיה, דגבר בר אוריין הוא. אמר ליה: אמינא לך אנא דגבר דחיל חטאין הוא, ואמרת לי את בר אוריין הוא!?

תסתיים דרבי אלעזר הוא דאמר דגבר דחיל חטאין הוא. דאמר רבי יוחנן משום רבי אלעזר: אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא יראת שמים בלבד, שנאמר: "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה וגו'", וכתוב: "ויאמר לאדם הן יראת ה' היא חכמה וגו'" – שכן בלשון יוני קורין לאחת "הן". תסתיים.

דרש רב עולא: מאי דכתיב "אל תרשע הרבה וגו'" – הרבה הוא דלא לירשע, הא מעט לירשע?! אלא: מי שאכל שום וריחו נודף יחזור ויאכל שום אחר ויהא ריחו נודף!?

Alyth Chavruta Project

דרש רבא בר רב עולא: מאי דכתיב "כי אין חרצבות למותם ובריא אולם" – אמר הקדוש ברוך הוא: לא דיין לרשעים שאינן חרדין ועצבין מיום המיתה, אלא שלכם בריא להן כאולם.

והיינו דאמר רבה מאי דכתיב "זה דרכם כסל למו" – יודעין רשעים שדרכם למיתה, ויש להם חלב על כסלם. שמא תאמר שכחה היא מהן? תלמוד לומר: "ואחריהם בפיהם ירצו סלה".

כחם על הגר כו'. רבי יוסי כמאן סבירא ליה? אי כרבי יהודה סבירא ליה, אפילו בהנדך נמי ליחייב! ואי כרבי שמעון סבירא ליה, פתילה נמי ליפטר.

אמר עולא: לעולם כרבי יהודה סבירא ליה, וקסבר רבי יוסי סותר על מנת לבנות במקומו הוי סותר. על מנת לבנות שלא במקומו – לא הוי סותר.

אמר ליה רבה: מכדי כל מלאכות ילפינן להו ממשכן, והתם סותר על מנת לבנות שלא במקומו הוא! אמר ליה: שאני התם כיון דכתיב "על פי ה' יחנו", כסותר על מנת לבנות במקומו דמי.

ורבי יוחנן אמר: לעולם כרבי שמעון סבירא ליה. ומאי שנא פתילה? כדאמר רב המנונא, ואיתימא רב אדא בר אהבה: הכא

בפתילה שצריך להבהבה עסקינן, דבההיא אפילו רבי שמעון מודי,
דקא מתקן מנא.

אמר רבא: דיקא נמי, דקתני שהוא עושה פחם, ולא קתני מפני
שנעשית פחם. שמע מינה.

אָמַר רִישׁ לְקִישׁ: מֵאֵי דְכֹתִיב "וְהָיָה אֱמוּנַת עֲתִידָהּ חוֹסֵן יְשׁוּעוֹת
חֻכְמַת וְדַעַת וְגו'". "אֱמוּנַת" – זֶה סֵדֶר זְרָעִים. "עֲתִידָהּ" – זֶה סֵדֶר
מוֹעֵד. "חוֹסֵן" – זֶה סֵדֶר נָשִׁים. "יְשׁוּעוֹת" – זֶה סֵדֶר נְזִיקִין.
"חֻכְמַת" – זֶה סֵדֶר קְדָשִׁים. "וְדַעַת" – זֶה סֵדֶר טְהוּרוֹת. וְאֶפְּלוּ
הֵכִי, "יִרְאֵת ה' הִיא אוֹצְרוֹ".

Resh Lakish¹ said, ‘What is [the meaning of] “Faithfulness to Your time was wealth, wisdom and knowledge [triumph, fear of the Eternal – that was his treasure]” (Isaiah 33:6)? “Faithfulness” – this is the Order of Seeds;² “Your time” – this is the Order of Appointed Times;³ “wealth” – this is the Order of Women;⁴ “salvation” – this is the Order of Damages;⁵ “wisdom” – this is the Order of Sacrifices;⁶ “knowledge” – this is the Order of Purities.⁷ But despite this, “fear of the Eternal – that was his treasure”.’

¹ Resh Lakish (a nickname for Shimon ben Lakish) was one of the pre-eminent sages in the Land of Israel in the mid-3rd century CE.

² The Order of Seeds [*Seder Zeraim*] is the first order of the Mishnah, dealing with agricultural laws.

³ The Order of Appointed Time [*Seder Mo'ed*] is the second order of the Mishnah, dealing with Shabbat and festivals.

⁴ The Order of Women [*Seder Nashim*] is the third order of the Mishnah, dealing with the laws of women and matrimony.

⁵ The Order of Damages [*Seder N'zikin*] is the fourth order of the Mishnah, dealing with the laws of tort.

⁶ The Order of Sacrifices [*Seder Kodashim*] is the fifth order of the Mishnah, dealing with the laws of the Temple and the offerings that we made there.

⁷ The Order of Purities [*Seder Tahorot*] is the sixth and final order of the Mishnah, dealing with the laws of purity and impurity.

אמר רבא: בשעה שמכניסין אדם לדין, אומרים לו: נשאת ונתת באמונה? קבעת עתים לתורה? עסקת בפרה ורביה? צפית לישועה? פלפלת בחכמה? הבנת דבר מתוך דבר? ואפילו הכי, אי יראת ה' היא אוצרו – אין, אי לא – לא. משל לאדם שאמר לשלוחו: העלה לי כור חיטין לעלייה. הלך והעלה לו. אמר לו: עירבת לי בהן קב חומטון? אמר לו: לאו. אמר לו: מוטב אם לא העליתיה.

Rava⁸ said, 'When they escort a person to their [final] judgment, they say to them, "Did you do business faithfully? Did you fix times for Torah [study]? Did you occupy yourself with procreation? Did you wait in expectation of salvation?"⁹ Did you delve into wisdom? Did you infer one thing from another? But despite this, if "they fear the Eternal – that was his treasure", then yes; if not, then no. This is to be compared to a person who says to their agent, "Bring for me a *kor*¹⁰ of wheat to the attic." They brought it up to them. They said to them [the agent], "Did you mix for me a *kav*¹¹ of *chumton* [into the wheat]?"¹² They replied, "No." They said to them [the agent], "It would have been better if you had not brought it up [at all]."

⁸ Rava (full name Rava bar Yosef bar Chama) was one of the most important sages in Babylonia in the late-3rd and early-4th centuries CE.

⁹ This is generally understood to mean waiting in expectation of God's salvation through the saving acts of the future messiah.

¹⁰ A *kor* is a unit of volume, equalling around 220 litres.

¹¹ A *kav* is a unit of volume, equalling around 1.2 litres.

¹² *Chumton* was a type of earth high in salt content, which would be used to preserve the wheat and stop it from becoming infested while in storage.

Alyth Chavruta Project

תְּנָא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל: מְעַרְב אָדָם קַב חוּמְטוֹן בְּכוֹר שֶׁל תְּבוּאָה,
וְאֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ.

The House of Rabbi Yishmael taught: A person may mix a *kav* of *chumton* into a *kor* of wheat, and need not be concerned.

Questions

1. What are the teachings of Resh Laskish and Rava trying to communicate?
2. What is the relationship between Torah learning and the fear of God?
3. Why does the Gemara follow Rava's teaching with the legal ruling from the House of Rabbi Yishmael?

אָמַר רַבָּה בַּר רַב הוֹנָא: כָּל אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ תוֹרָה וְאֵין בּוֹ יִרְאַת שָׁמַיִם,
דּוֹמָה לְגִזְבָּר שְׁמָסְרוּ לוֹ מִפְתַּחַת הַפְּנִימִיּוֹת וּמִפְתַּחַת הַחִיצוֹנוֹת לֹא
מָסְרוּ לוֹ, בְּהִי עֵייל? מְכַרִּיז רַבִּי יַנָּאי: חֲבַל עַל דְּלִית לִיה דְּרִתָּא
וְתִרְעָא לְדִרְתָּא עֵבִיד. אָמַר רַב יְהוּדָה: לֹא בְרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת עוֹלָמוֹ אֶלָּא כְּדֵי שִׁירָאוּ מִלְּפָנָיו, שְׁנַאֲמַר: "וְהֵאֱלֹהִים עָשָׂה
שִׁירָאוּ מִלְּפָנָיו".

Rabbah bar Rav Chuna¹³ said, 'Any person who has Torah and does not have fear of heaven, is similar to a treasurer to whom the keys to the inner [chamber] have been given, but the keys to the courtyard have not been given – how can they gain entrance?' Rabbi Yanai¹⁴ proclaimed, 'Woe to anyone who does not own a courtyard, but makes a gate for a courtyard!' Rav Yehudah¹⁵ said, 'The Holy Blessed One only created the Universe for the sake of those who feared God, as it is said, "And God has done so that they may fear God" (Ecclesiastes 3:14).'

¹³ Rabbah bar Rav Chuna was a sage in Babylonia in the late-3rd and early-4th century CE.

¹⁴ Rabbi Yanai was a sage in the Land of Israel in the mid-3rd century CE.

¹⁵ Rav Yehudah (bar Yechezkel) was one of the distinguished teachers in Babylonia in the late-3rd century CE.

Alyth Chavruta Project

רבי סימון ורבי אלעזר הוו יתבי. חליף ואזיל רבי יעקב בר אחא. אמר ליה חד לחבריה: ניקו מקמיה, דגבר דחיל חטאין הוא. אמר ליה אינד: ניקו מקמיה, דגבר בר אוריין הוא. אמר ליה: אמניא לך אנא דגבר דחיל חטאין הוא, ואמרת לי את בר אוריין הוא!?

Rabbi Simon¹⁶ and Rabbi Elazar¹⁷ were sitting together. Rabbi Ya'akov bar Acha¹⁸ came and walked by. Said one to his fellow, 'Let us rise before him, as he is a man who fears sins.' Said the other, 'Let us rise before him, because he is a Torah scholar.' He said to him, 'I said to you he is a man who fears sins, and you say to me he is a Torah scholar!?'

תסתיים דרבי אלעזר הוא דאמר דגבר דחיל חטאין הוא. דאמר רבי יוחנן משום רבי אלעזר: אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא יראת שמים בלבד, שנאמר: "ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה וגו'", וכתוב: "ויאמר לאדם הן יראת ה' היא חכמה וגו'" – שכן בלשון יוני קורין לאחת "הן". תסתיים.

Conclude that Rabbi Elazar was the one who said 'he is a man who fears sins', for Rabbi Yochanan¹⁹ said in the name of Rabbi Elazar, 'The Holy Blessed One has nothing in this world, but the fear of heaven alone, as it is said, "Now, Israel, what does the Eternal your God ask from you? Only to fear [the Eternal your God, to walk in all God's ways, to love God, and to serve the Eterna your God with all your heart and with all your soul]"

¹⁶ Rabbi Simon is probably another spelling of Rabbi Shimon (bar Yochai) – for information see below.

¹⁷ Rabbi Elazar (ben Shammua) was an important sage in the Land of Israel in the mid-2nd century CE.

¹⁸ Rabbi Ya'akov bar Acha was a relatively lesser known contemporary of Rabbi Shimon and Rabbi Elazar (above).

¹⁹ Rabbi Yochanan (bar Nappacha) was one of the pre-eminent sages in the Land of Israel in the 3rd century CE, teaching at Sepphoris and later in Tiberias where he was the head of the rabbinic academy.

(Deuteronomy 10:12); and it is written, “And he said to the human: Behold [*hein*]! Fear of the Eternal is wisdom [to turn aside from evil is understanding]” (Job 28:28). Indeed, in the Greek tongue they call the number one ‘*hein*’. This [therefore] can be determined.

Question

- How do these teachings continue the discussion of Torah learning and the fear of God that was started at the beginning of this section?

דְּרַשׁ רַב עוּלָא: מַאי דְּכָתִיב “אַל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְגו’” – הַרְבֵּה הוּא
דְּלֹא לִירְשַׁע, הָא מְעַט לִירְשַׁע! אֶלָּא: מִי שֶׁאֵכֵל שׁוּם וְרִיחוֹ נוֹדֵף
יִחְזוֹר וְיֵאכֵל שׁוּם אַחַר וְיִהְיֶה רִיחוֹ נוֹדֵף!?

Rav Ulla²⁰ expounded, ‘What is [the meaning of] that which is written: “Do not be excessively wicked [and do not be a fool, for you may die when it is not your time].” (Ecclesiastes 7:17)? [Surely it cannot mean that] to excess one should not be wicked, but in small measure be wicked. Rather, one who eats garlic and his breath smells, should he return and eat more garlic so that his breath will smell?’

²⁰ Little is known of Rav Ulla. His title ‘Rav’ would suggest a Babylonian origin, which rules out the more famous sage known as Ulla, since he was based in the Land of Israel.

Alyth Chavruta Project

דַּרְשׁ רַבָּא בַר רַב עוּלָא: מַאי דְכָתִיב "כִּי אֵין חֲרָצְבוֹת לְמוֹתָם וּבְרִיא אוּלָם" – אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: לֹא דִיִּין לְרַשָּׁעִים שְׂאִינָן חֲרָדִין וְעֲצָבִין מִיּוֹם הַמִּיתָה, אֲלָא שְׂלָבָם בְּרִיא לְהֵן כְּאוּלָם.

וְהֵינּוּ דְאָמַר רַבָּה מַאי דְכָתִיב "זֶה דַּרְכָם כֶּסֶל לְמוֹ" – יוֹדְעִין רַשָּׁעִים שְׂדַרְכָם לְמִיתָה, וַיֵּשׁ לָהֶם חֶלֶב עַל כֶּסֶלָם. שְׂמָא תֵאמַר שְׂכַחָה הִיא מֵהֵן? תְּלַמּוּד לּוֹמַר: "וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה".

Rava the son of Rav Ulla²¹ expounded, 'What is [the meaning of] that which is written: "For they are free of the fetters of death and their body is healthy" (Psalm 73:4)? The Holy Blessed One said, "It is not enough for the wicked that they are not anxious [*chareidim*] or sad [*atzeivim*] of the day of their death, but their heart is as unyielding for them as a large hall [*ulam*]."²²

And this is the same as that which Rabbah said: 'What is [the meaning of that which is] written: "This is their way, those who are foolish" (Psalm 49:14)? The wicked know that their way is to death, and they have fat on their loins [*kislam*]. Lest you say this is forgotten to them – Scripture teaches: "and of those who speak after them approvingly" (Psalm 49:14).'

Questions

1. What is added by the discussion of the two verses (from Ecclesiastes ad Psalms) above?
2. What do these teachings tell us about the nature of evil and wickedness?

²¹ This Rava the son of Rav Ulla may be the famous Rava cited above, though we cannot be certain.

²² There are a number of wordplays at work in Rava bar Rav Ulla's interpretation. The Hebrew *hartzubot* is interpreted as a contraction of the two words *hareidin* and *atzubot* – anxious and sad. The word *ulam* in the Psalm simply means 'their strength', but Rava bar Ulla also draws our attention to another meaning of the word, which is 'large hall'.

כָּחַס עַל הַנֵּר כּו'. רַבִּי יוֹסֵי כְּמֵאן סְבִירָא לִיהָ? אִי כְּרַבִּי יְהוּדָה
סְבִירָא לִיהָ, אֲפִילוּ בְּהִנָּךְ נְמִי לִיחִיב! וְאִי כְּרַבִּי שְׁמַעוֹן סְבִירָא לִיהָ,
פְּתִילָה נְמִי לִיפְטֹר.

אָמַר עוּלָא: לְעוֹלָם כְּרַבִּי יְהוּדָה סְבִירָא לִיהָ, וְקִסְבֵּר רַבִּי יוֹסֵי סוֹתֵר
עַל מְנַת לְבָנוֹת בְּמִקוּמוֹ הוּי סוֹתֵר. עַל מְנַת לְבָנוֹת שְׁלֵא בְּמִקוּמוֹ –
לֹא הוּי סוֹתֵר.

[The Gemara now turns back to the final clause of the Mishnah with which we began:] ‘To spare the lamp etc.’ Rabbi Yosei²³ – in accordance with whom does he hold? If he holds in accordance with Rabbi Yehudah,²⁴ even in these cases he should hold them liable.²⁵ And if he holds in accordance with Rabbi Shimon,²⁶ then let him exempt even in the case of the wick.²⁷

Ulla²⁸ said, ‘In fact, he [Rabbi Yosei] holds in accordance with the view of Rabbi Yehudah. But Rabbi Yosei also maintains that dismantling in order to build in its place is [true] dismantling. [Dismantling] in order to build in another place is not [true] dismantling.’

²³ There are a number of rabbis named Yosei quoted in the Mishnah. This one is most likely to be Rabbi Yosei ben Chalaftha, who is usually referred to simply as ‘Rabbi Yosei’. He lived in the Land of Israel in the mid-2nd century CE.

²⁴ There are a number of rabbis named Yehudah. This one is most likely to be Rabbi Yehudah bar Il’ai, who is usually referred to simply as ‘Rabbi Yehudah’. He belonged to the same generation as Rabbi Yose (above).

²⁵ Rabbi Yehudah was the one who had ruled that work not for its original purpose is forbidden according to the Torah.

²⁶ There are a number of rabbis named Shimon. This one is most likely to be Rabbi Shimon bar Yochai, who is usually referred to simply as ‘Rabbi Shimon’. He belonged to the same generation as Rabbi Yose and Rabbi Yehudah (above).

²⁷ Rabbi Shimon was the one who had ruled that work not for its original purpose is forbidden only according to the rabbis.

²⁸ Ulla (bar Yishmael) was a sage in the Land of Israel in the mid-3rd century CE.

Alyth Chavruta Project

אמר ליה רבה: מפדי כל מלאכות ילפינן להו ממשכן, והתם סותר על מנת לבנות שלא במקומו הוא! אמר ליה: שאני התם כיון דכתיב "על פי ה' יחנו", כסותר על מנת לבנות במקומו דמי.

ורבי יוחנן אמר: לעולם כרבי שמעון סבירא ליה. ומאי שנא פתילה? כדאמר רב המנונא, ואיתימא רב אדא בר אבהו: הכא בפתילה שצריך להבהבה עסקינן, דבההיא אפילו רבי שמעון מודי, דקא מתקן מנא.

אמר רבא: דיקא נמי, דקתני שהוא עושה פחם, ולא קתני מפני שנעשית פחם. שמע מינה.

Rabbah said to him, 'Now since all acts of work we derive from [the building of] the Tabernacle, but there was a dismantling in order to build in another place.'²⁹ He [Ulla] said to him, 'There it was different, since it is written, "According to the word of the Eternal they would camp" (Numbers 9:23) – it was like dismantling in order to building in the same place.

And Rabbi Yochanan said, 'In fact, he [Rabbi Yosei] holds in accordance with the view of Rabbi Shimon.' And what is different about a wick? It is as Rav Hamnuna³⁰ said, and some say Rav Adda bar Ahavah³¹ said, 'Here we are dealing with a wick that needs to be singed [in order that it will light more easily next time], for in that even Rabbi Shimon concedes, for they are repairing a vessel.'

²⁹ In other words, the dismantling of the Tabernacle was always done in order to set it up somewhere else.

³⁰ There were two sages named Rav Hamnuna, both of them living in Babylonia late-3rd and early-4th century CE.

³¹ There were two ages named Rav Ada bar Ahavah, one in the late-3rd and the other in the late-4th century CE in Babylonia.

Rava said, 'This can also be inferred, as [the Mishnah] states: "it turns to [the wick] into charcoal", and it does not state: "because the charcoal was made".' We can draw a conclusion from this.

Questions

1. How do the various later rabbis explain Rabbi Yosei's divergent view from the end of Mishnah?
2. What is the difference between Ulla's interpretation of Rabbi Yosei's teaching, and that of Rabbi Yochanan?

The **Babylonian Talmud** (also known simply as The Talmud or *Bavli*) is a commentary on the Mishnah from Babylonia, containing the discussions of rabbis from the period just after the Mishnah was finished (around 200 CE), until it was finally redacted in approximately 700 CE. Tractate Shabbat deals primarily with the laws of Shabbat.